

Rozhodnutí Krajského soudu v Žilině z 23. 4.1957, To 234/57

Číslo: 74/1957

Právní věta:

Skutočnost, že trestné činy neposkytnutia pomoci podľa § 227 a 228 tr. zák. sú delikty omisívne záležajúce v tom, že páchatel opominie konanie uložené mu v týchto ustanoveniach, nevylučuje pokus týchto trestných činov.

Soud: Krajský soud v Žiline

Datum rozhodnutí: 23.04.1957

Spisová značka: To 234/57

Číslo rozhodnutí: 74

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Nedokonaný trestný čin, Neposkytnutí pomoci, Pokus

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Obžalovaný A, vodič motorových vozidiel, dostal kritického dňa príkaz vo svojom závode, aby išiel s nákladným autom odvážať zeleninu. Keďže tento obžalovaný došiel na miesto určenia a robotníci skladali zeleninu, išiel do hostinca, kde vypil vodku. Na to sa vrátil k autu, z ktorého medzičasom bola už zelenina zložená, a sám sa vracal s autom do miesta svojho závodu. Na ceste stretol sa s druhým obžalovaným B, ktorý požiadal obžalovaného A, aby ho vzal k sebe do auta, čo aj obžalovaný A urobil. Keď išli potom okolo hostinca, navrhol obžalovaný B, aby išli do neho a tam obžalovaného A ponúkol liehovinami. Po vypití liehovín obaja obžalovaní znova nasadli do auta. Pri ďalšej jazde po asfaltovej ceste obžalovaný A viedol auto rýchlosťou najprv 30 km za hodinu a neskôršie 50 km za hodinu. Keďže zbadal na pravej strane cesty v smere svojej jazdy ísť ženu, aby sa jej vyhol, zamieril na ľavú stranu cesty, avšak pod vplyvom alkoholu tak ďaleko, bez toho že by zmiernil rýchlosť, že tam zachytil a porazil robotníka P, ktorý sa vracal z práce domov. Tento bol nárazom (následkom zlomenín lebečných kostí) namieste usmrtený. Obžalovaný A síce zastavil auto na chvíľu, ale bez toho že by sa išiel on alebo obžalovaný B pozrieť na P. Keďže obidvaja obžalovaní videli, že P leží niekoľko metrov za autom na kraji cesty, dohodli sa újsť, aby sa vyhli následkom svojho konania, hoci nevedeli, že P je mŕtvý a mali iba podozrenie, že tento je ťažko zranený, keďže ležal na ceste bezvládne.

Ludový súd uznal obžalovaného A vinným trestným činom opilstva podľa § 187 ods. 2 tr. zák., ublíženia na zdraví a z nedbanlivosti podľa § 222 ods. 1, 2 tr. zák. a neposkytnutia pomoci podľa §

228 tr. zák. Obžalovaného B uznal vinným návodom na trestný čin opilstva podľa § 7 ods. 1, § 187 ods. 2 tr. zák. a trestným činom neposkytnutia pomoci podľa § 227 ods. 1 tr. zák.

Krajský súd na odvolanie obžalovaných zrušil rozsudok ľudového súdu, pokiaľ ním boli obžalovaní uznaní vinnými tiež trestným činom neposkytnutia pomoci, a to obžalovaný A podľa § 228 tr. zák., obžalovaný B podľa § 227 ods. 1 tr. zák. a uznal týchto obžalovaných vinnými pokusom uvedených trestných činov, t.j. obžalovaného A podľa § 5 ods. 1, § 228 tr. zák., obžalovaného B podľa § 5 ods. 1, § 227 ods. 1 tr. zák. V dôsledku toho zrušil rozsudok ľudového súdu aj vo výroku o treste a obžalovaným vymeral nové tresty. Pokiaľ ide o trestné činy neposkytnutia pomoci, resp. o pokusy týchto trestných činov, krajský súd uviedol

v odôvodnení:

Ludový súd ustálil správne skutkový stav veci, avšak nesprávne kvalifikoval činnosť obidvoch obžalovaných, pokiaľ títo neposkytli poškodenému pomoc.

Ustanovenia § 227 a 228 tr. zák. majú na mysli prípady, keď páchatel úmyselne neposkytne potrebnú pomoc osobe, ktorá je v nebezpečenstve smrti, alebo (pokiaľ páchatelom je vodič dopravného prostriedku, ako v súdnej veci obžalovaný A) osobe, ktorá pri dopravnej nehode (na ktorej vodič mal účasť) utrpela ujmu na zdraví, hoci tak môže páchatel urobiť bez nebezpečenstva pre seba alebo pre niekoho iného. V danom prípade však už súd prvej stolice mal jasne zistené, že smrť poškodeného nastala okamžite následkom zlomenín lebečných kostí. Teda po objektívnej stránke nemožno hovoriť, že by sa obidvaja obžalovaní dopustili dokonaného trestného činu neposkytnutia pomoci, a to obvinený B podľa § 227 ods. 1 tr. zák., obvinený A (ako vodič dopravného prostriedku) podľa § 228 tr. zák., lebo už pomoc P poskytnúť nebolo možné. Dokonaný trestný čin totiž vyžaduje, aby boli dané všetky znaky trestného činu tak po objektívnej, ako aj po subjektívnej stránke. Keďže konaním obžalovaných nenastal výsledok v osobitnej časti trestného zákona uvedený (t. j. v súdenom prípade výsledok uvedený v § 227 ods. 1 alebo v § 228 tr. zák.) čo do všetkých znakov, treba posúdiť, či konanie obžalovaných nemá znaky pokusu trestného činu. Skutočnosť, že trestné činy neposkytnutia pomoci podľa §§ 227 a 228 tr. zák. sú delikty omisívne záležajúce v tom, že páchatel opominie konanie uložené mu v týchto ustanoveniach, nevylučuje pokus týchto trestných činov. Rozhodujúce je, že tu ide o trestné činy úmyselné.

V súdenom prípade ani obžalovaný A ani obžalovaný B v čase, keď ušli z miesta nehody sa nepresvedčili, čo sa stalo poškodenému P a preto nevedeli, že P je usmrtený, ale – ako sami doznali – boli tej mienky, že P je iba zranený. Keďže tento ležal za autom na kraji cesty bezvládne – ako to obžalovaní zazreli – treba dôvodiť, že obžalovaní mali za to, že zranenie P je ťažké. Napriek tomu však ušli, pričom obžalovaný B tak konal súc uzrozumený, že tým neposkytne potrebnú pomoc osobe, ktorá je v nebezpečenstve smrti, obžalovaný A tak konal súc uzrozumený, že tým neposkytne potrebnú pomoc osobe, ktorá pri dopravnej nehode, na ktorej mal účasť, utrpela ujmu na zdraví. Preto sa obžalovaní dopustili spoločensky nebezpečného konania (§ 75 ods. 2 tr. zák.) v úmysle spôsobiť výsledok uvedený v zákone a toto ich konanie je pokusom trestného činu podľa § 5 ods. 1, § 228 tr. zák. u obžalovaného A a podľa § 5 ods. 1, § 227 ods. 1 tr. zák. u obžalovaného B. Aj keď v danom prípade ide o tzv. nespôsobilý pokus, predsa však postihnúť ho podľa trestného zákona treba, lebo úmyselné konanie obžalovaných, zamerané na výsledok v zákone uvedený, je pre spoločnosť nebezpečné aj keď výsledok ten nenastal preto, že už nastať nemohol, keď P už bol mrtvy.